

## عنوان مقاله:

مسئله فقر از دیدگاه حضرت علی (ع)

## محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی علوم انسانی، اجتماعی و سبک زندگی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

## نویسندگان:

سیدعارف اردستانی - نهج البلاغه - اجتماعی سیاسی و حقوق عمومی کارشناسی ارشد

بمانعلی دهقان منگآبادی - دانشیار دانشگاه یزد

## خلاصه مقاله:

فقر در لغت به معانی اندوه، بی چیزی، ناداری و نداشتی آمده است. کلمه فقر به معنی مهره های ستون بدن، از این ریشه است. علت این که به مهره های ستون بدن فقر می گویند این است که بین آن ها فاصله است و فقیر به کسی گویند که ستون فقراتش شکسته شده باشد. در معنای اصطلاحی فقر چنین آمده: فقر وابستگی و تلخ کامی است؛ به فرد و جامعه ای فقیر و توسعه نیافته می گویند که دچار کمبود وسایل لازم زندگی شود؛ غذا، لباس، مسکن، بهداشت و آموزش کافی در آن وجود نداشته باشد. در اسلام فقیر به فردی گفته می شود که وضعیت زندگی اش با زندگی متعارف و متداول جامعه فاصله داشته باشد. به عبارت دیگر فقیر کسی است که حد «کفاف» برایش فراهم نباشد. در دین اسلام حد کفاف، یک معیار نسبی است که برای افراد مختلف بسته به شأن و منزلت اجتماعی، تفاوت دارد. گروهی از فقهای شیعه معیار فقر را در حد تعلق زکات دانسته اند؛ اما امروزه عالمان دینی معیار فقر را کمبود درآمد از مخارج سالانه می دانند. در این مقاله سخنان گهربار و ارزشمند حضرت علی (ع) را پیرامون مسئله فقر بیان می کنیم و نحوه برخورد و رویارویی با این پدیده را تجزیه و تحلیل خواهیم کرد. مباحثی که پیرامون مسئله فقر از زبان مبارک امام علی (ع) در کتاب شریف نهج البلاغه را بیان خواهیم کرد، شامل موارد ذیل می باشد: 1- آزمایش با فقر و غنا 2- آشکار شدن فقر و غنا 3- خطرات فقر برای عقل و دین 4- اثر منفی فقر-5 اخلاق فقرا و نیازمندان 6- روش فقرزدایی 7- فقرا شریک ثروتمندان

## کلمات کلیدی:

فقر، فقیر، نیازمندان، اسلام، امام علی (ع)

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1147457>

